

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 179. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118162992/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

idet de knugede mig ind til hende, at ville holde mig rigtig fast, saa at Intet kunde rive mig fra hende igen. Da hun mærkede, at jeg snappede efter Vejret, slap hun mig pludselig: --

— Har jeg gjort dig Fortræd? jeg er saa voldsom? —

Hendes Ansigt havde et saa forfærdet Udtryk, — som om jeg virkelig kunde være gaaet i Stykker mellem Armene paa hende — at jeg uviikaarlig brast i Latter og bedækkede det med Kys, indtil hun tyssede paa mig med en Forskrækkelse af en ganske anden skælnsk og fornøjet Art littende ud af de opspilede Øjne og hviskende fra halvaabne Læber, som hun lagde Fingren paa. Men der var Ingen i Nærheden, og Hjørnet af Skuret gemte os i en trekantet Skygge.

Endelig forlod vi den. Jeg vilde føre hende videre ud langs Floden, men dér blev det hende for mørkt; hun vilde indad Byen til. „Vi kan jo være fornuftige,“ sagde hun. Men vore Ord blev mindre Samtale end oversatte Kærtegn.

Vi gik langsomt Arm i Arm paa den brede Quai henimod Byens Lys, der tilvenstre i spredte Gnister steg op imod Stjærnerne og forrest ud imod Flodbugten samlede sig i en gyldenstraalende Bort, indlagt med Hotelhavernes grønne Emaillé. Paa